

Preek over Efeze 3: 8-21 Vier de veelkleurigheid

Broeders en zusters in Christus,

“Vier de veelkleurigheid” heb ik als thema boven mijn preek gezet. Bij dat woord veelkleurigheid in een dienst als deze denk je natuurlijk al heel gauw aan de verschillende gemeenten die bijdragen aan deze dienst. Iedere gemeente heeft zo zijn eigen kleur en deze dienst is dan een mooie mix van de verschillende kleuren. Het gebouw en de leiding van de dienst in handen van de Gereformeerde Kerk, het koor van Luctor, en de voorganger van de Vrije Evangelische Gemeente. En volgend jaar ruilen we de taken weer een beetje. Iedere gemeente kiest een paar liederen uit, uit eigen lied-cultuur en zo wordt het een veelkleurig geheel. En natuurlijk dat klopt helemaal. Maar als ik zo denk heb ik toch een beetje het gevoel dat we beginnen aan de achterkant. We kunnen alleen maar over de veelkleurigheid van gemeenten praten als we beseffen dat God zelf ook veelkleurig is, en hoe kan het ook anders, dat de Here Jezus veelkleurig is. Als wij als kerk veelkleurig zijn, dan is dat alleen omdat we de etalage van God zijn. In ons wordt de veelkleurige God zichtbaar. En daarom lijkt het me goed om eerst samen na te denken over Gods veelkleurigheid en pas daarna over de veelkleurigheid van de gemeente.

U zult het ongetwijfeld met me eens zijn dat wij, mensen van na de zondeval, God niet kunnen zien. God is niet waarneembaar voor ons menselijke oog. Wij kunnen God alleen gewaar worden, als Hij zichzelf waarneembaar laat worden. Als Hij verschijnt in een voor ons waarneembare vorm. Dat wil dus zeggen dat, als God wil dat wij Hem leren kennen, Hij zich zal moeten aanpassen aan ons waarnemingsvermogen. Dat noemen we met een moeilijk woord ‘de accommodatie van God’.

Ik zal proberen uit te leggen wat ik bedoel. Misschien kent u wel het spel ‘Party en Co’. Wij spelen het nog wel eens als we met ons hele gezin een weekendje weg zijn. Iedere keer weer onvoorstelbaar om te zien hoe ons volwassen en redelijk evenwichtige gezin zich dan ineens ontpopt tot een stelletje joelende fanaten. Maar dat terzijde. Eén van de onderdelen van het spel is de zogenaamde ‘party-bril’. Kijk hier is ‘ie. Het is een oranje brilletje. Een van de spelers zet het brilletje op en krijgt de opdracht om dan met deze bril op met een oranje potlood iets te tekenen. De andere spelers moeten dan proberen te raden wat het voorstelt. De tekenaar ziet dus niet wat hij tekent, de andere spelers wel. De tekenaar kan alles om zich heen zien met z’n oranje bril, maar de oranje lijntjes die hij tekent ziet hij niet.

De lijntjes zijn er wel, maar ze zijn voor zijn oog niet waar te nemen. Om de lijntjes te kunnen waarnemen zal hij eerst z'n bril weer moeten afzetten.

Op een vergelijkbare manier zou je kunnen zeggen dat wij mensen allemaal met een 'party-bril' oplopen. Onze door de zondeval aangetaste bril maakt dat wij niet in de gaten hebben dat God als het ware aan het lijnen trekken is in deze wereld. Die lijnen zijn er wel. God laat van zich horen en Hij laat zich zien, maar wij nemen het niet vanzelf waar. Hoe leren we God nu kennen? Ik denk dat er aan twee kanten iets moet gebeuren. God zal waarneembaar moeten worden voor ons mensen en er moet iets gebeuren met onze ogen, zodat we geestelijke dingen kunnen waarnemen.

Vroeger hoorde je mensen wel eens zeggen dat er twee boeken door God geschreven zijn. Het boek van de schepping en de bijbel. In de schepping zijn sporen van Gods creativiteit zichtbaar. En dat is ook absoluut waar. Net zoals een schilderij iets zegt over de schilder, zo spreekt de schepping van Gods grootheid. We zien bijvoorbeeld in Psalm 8 dat David zich verwondert over de maan, de sterren, die door God een plaats zijn gegeven. En dan al starend naar die wonderlijke hemel, vraagt hij zich af wat een mensenkind eigenlijk voorstelt. Dat herkent u misschien wel. Je voelt je klein als mens als je nadenkt over planeten, melkwegstelsels waarin de aarde maar een speldeknoopje is, en op die aarde wonen nu ook nog eens 7 miljard mensen. Op die wereldkaart stelt Nederland niks voor, laat staan Oldebroek, maar toch wonen in de gemeente nog zo'n 6800 mensen. En één van die mensen ben jij dan. En God, de Schepper van dat alles, zegt dat Hij jou persoonlijk kent, ja zelfs je gedachten kent. Dat is toch ook adembenemend. Wat is alles wonderlijk gemaakt. Wie in een wieg kijkt is verwonderd.

Wie naar de natuur kijkt is verwonderd.

Wie naar het heelal kijkt is verwonderd.

Allemaal lijnen door God getrokken. Lijnen die Zijn creativiteit en Zijn veelkleurigheid laten zien. Maar toch zijn dit alleen nog maar sporen van God. Gods karakter leer je niet kennen in de natuur. Daarom geloof ik ook niet dat een wandeling in de natuur een kerkdienst kan vervangen. Mensen zeggen dat nog wel eens. Daar zie ik ook iets van God. En dat klopt ook wel, je ziet Zijn creativiteit, maar niet Zijn karakter, niet Zijn hart. Daarvoor heb je de bijbel en de ontmoeting met geloofsgenoten nodig. Vandaar ook dat God zijn woord aan ons gaf. Gods accommodatie, Gods aanpassing aan onze waarnemingen, ging verder. Door de bijbel laat God zien dat Hij een God is die maar van geen ophouden weet. Een God die nooit los laat wat Hij is begonnen te doen. Hij wil de mens niet kwijt. Zoekt hem

steeds weer op. Hij wil Zijn mooie schepping niet kwijt, ook niet, nadat de mens een andere weg koos. God ontvouwt in de bijbel zijn plannen hoe God zijn gevallen schepping weer terug wil brengen naar z'n uiteindelijke doel. Een nieuwe aarde onder een nieuwe hemel.

Over Gods spreken in de bijbel is een heleboel te vertellen. God heeft zelf de veertig bijbelschrijvers geïnspireerd. Hoewel de verschillende bijbelboeken op verschillende plaatsen, in verschillende tijden, door verschillende personen zijn geschreven, vormen ze samen een wonderlijke eenheid. Ook daarin zien we iets van Gods veelkleurigheid. Hij heeft gezorgd dat Zijn woorden vastgelegd zijn, en toch heeft Hij de schrijvers niet als dicteermachines gebruikt. Iedere schrijver heeft z'n eigen stijl, z'n eigen woordkeus. Honderd procent mensenwoorden, honderd procent Gods woorden. In die zin is de bijbel ook echt een veelkleurig wonder.

Maar God is nog verder gegaan in Zijn accommodatie, Zijn aanpassen aan onze waarnemingen. In de Hebreeënbrief staat dat God eerst sprak door profeten – zeg maar door de toenmalige bijbel, het Oude Testament, maar dat Hij nu, in het laatst der dagen, heeft gesproken in Zijn Zoon. Ziet U dat God steeds dichterbij komt. Dat zegt iets over Gods hart. Hij wil zo graag dat wij begrijpen dat Zijn liefde naar ons uitgaat. En die liefde, dat hart van God wordt zichtbaar als we naar de Here Jezus kijken. Hij heeft in Zijn onderwijs en in Zijn handelen laten zien dat God niet alleen de creatieve, eeuwige, almachtige, heilige God is, de Koning op z'n troon. Maar Hij heeft als geen ander duidelijk gemaakt dat God ook Vader is. Een Vader met een hart, dat open staat voor ieder mens. Een hart dat uitgaat naar ieder mens. Vandaar ook dat Jezus zijn opdracht samenvat als 'het zoeken en redden van de verlorenen'. In het meest bekende verhaal dat Jezus vertelt, stelt Hij God voor, als een Vader die z'n weggelopen jongen weer in de armen sluit, terwijl hij stinkt naar varkens en de complete erfenis van z'n vader er door heeft gejaagd met verkeerde vrienden. De thuiskomst van de jongen was de aanleiding voor een feest. Zo is God. Een God die op de uitkijk staat. Een God die feestjes organiseert met de engelen samen als iemand zich bekeert. Beseft u hoe waardevol u bent in Zijn ogen? Beseft u hoe waardevol de mensen zijn die God nog niet kennen?

In de bijbel heeft God zich in mensenwoorden tot ons gericht, maar nu, in Jezus, heeft God een mensengedaante aangenomen. De Koning, de Schepper van de planeten, is zo klein geworden als een mens maar kan zijn, een Kind. Begrijpt u hoe ver God is gegaan om Zichzelf te openbaren? In Jezus gaf Hij Zijn heerlijkheid in de hemel op om hier in een beestenstal het levenslicht te zien. Hij kwam als kind van een jong Joods meisje, zwanger

voor haar trouwdag, Hij maakte deel uit van het meest verachte volk dat er bestaat, het Joodse volk, Hij was bevriend met een stelletje ongeletterde vissers, die Hij de opdracht gaf om de wereld in te trekken. Zijn hele leven was een weg van vernedering. Telkens was daar die afwijzing. En uiteindelijk, na een rechtzaak die het woord recht-zaak niet verdiend, werd Hij ter dood veroordeeld. Hij hing aan het kruis te kijk en terwijl Hij z'n doodstrijd streed, spotten de omstanders. En toen Hij z'n laatste adem uitblies scheurde er in de tempel het gordijn. De scheiding is opgeheven. De toegang is betaald.

Deze wonderlijke weg van vernedering die Jezus ging, van de stal naar het kruis, van het kruis naar het graf, uit het graf weer opgestaan, verschaft ons toegang tot Gods prachtige toekomst. Jezus kwam om af te rekenen met alles wat scheiding brengt. Hij droeg onze schuld, Hij versloeg onze tegenstander de satan, Hij verbrak de banden van de dood. Als Johannes de apostel aan het eind van z'n leven verbannen zit op Patmos wordt hem een blik in de hemel gegund. En daar verschijnt hem diezelfde Jezus. Maar nu wordt deze kwetsbare Man met die gaten in z'n handen en voeten de Leeuw van Juda genoemd, die staat als een geslacht Lam. Koninklijk en kwetsbaar in één. Zijn wonden als sieraden van z'n overwinning. Johannes noemt hem de Alpha en de Omega, de Eerste en de Laatste. Woorden die alleen Godzelf toekomen. Maar hoe kan het ook anders: Jezus is God zelf! Nooit heeft God zichzelf duidelijker laten zien dan in Zijn Zoon. Vandaar ook dat Jezus kon zeggen: Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien. Ik en de Vader zijn één! De veelkleurige God heeft zich laten kennen in Zijn Zoon!

Maar in feite is de accommodatie van God nòg verder gegaan. In de oudtestamentische tijd woonde God in de tabernakel en later in de tempel. Zo woonde Hij bij Zijn volk. In de Nieuw Testamentische tijd woonde God in Jezus als mens onder de mensen. Hij kon zeggen: meer dan de tempel is hier. Maar na de Pinksterdag is God niet alleen bij ons komen wonen, maar in ons. Nu zijn jullie de tempel, schreeft de apostel Paulus aan de Korintiërs. En dat geldt zowel voor de gelovigen individueel als voor de gemeente van Christus. Je zou kunnen zeggen dat deze verandering aan ons moet gebeuren. God moest waarneembaar worden voor ons en daarom heeft Hij zich aan ons aangepast. Maar wij moeten ook met andere ogen leren kijken. Gods Geest wil ons de ogen openen voor de betekenis van het Evangelie. De Heilige Geest wil ons duidelijk maken wie Jezus is. De Trooster – de heilige Geest – zal Mij verheerlijken, zei Jezus al.

En behalve dat Gods Geest onze ogen wil openen wil Hij door ons heen zichtbaar maken hoe veelkleurig God is.

De kerk is de etalage van God. En dat betekent dus ook dat de kerk veelkleurig is. Vaak zien we dat de kerken ieder zo hun eigen kleur hebben. De kerken waar men graag Gods almacht, rechtvaardigheid en soevereiniteit benadrukken, vertonen meer de donkere kleuren. De kerken die benadrukken dat God liefhebbend, meevoelend, vergevend en meelijdend is, vertonen meer de zachte kleurtjes. Maar al die kerken samen zouden veel beter Gods veelkleurigheid aan het licht brengen. God is veel te groot om Hem alleen in onze eigen kleur te vangen. Om iets te begrijpen van Gods liefde en grootheid hebben we elkaar nodig. Vs. 18 zegt dat we alleen maar zicht krijgen op Gods hart 'samen met alle heiligen'. Dat wil zeggen samen met alle gelovigen.

Broeders, zusters, ik ben momenteel lid van het Vrije Evangelische filiaal van Gods kerk. Maar wij hebben onze broeders en zusters van andere kerken nodig. Ik ben eenzijdig. Ik heb goddank een klein beetje zicht mogen krijgen op Gods hart, maar met de mensen in mijn kerk wordt dat zicht al wat groter. En samen met broeders en zusters van andere kerken zal het zicht op Gods hart nog groter worden. Zo alleen met je eigen kleur voelt wel lekker veilig. Binnen ons eigen kleurenpalet zijn we het aardig eens over de meeste dingen, maar juist de omgang met anderen vergroot je blik en laat zien dat God nog veel groter is dan ik ooit had gedacht.

Ik wil nog graag op één ding uw aandacht vestigen. Ik zei net al dat de gemeente Gods etalage is. Maar hebt u ook gezien voor wie die etalage is?

Het staat in vs. 10: *Zo zal door de kerk de wijsheid van God in al haar schakeringen bekend worden aan alle vorsten en heersers in de hemelsferen....*

Hier gaat het over de boze machten die hun invloed proberen uit te oefenen in Gods schepping. Die boze geesten worden steeds vaker ontkennt in onze rationeel ingestelde wereld. Maar de bijbel omschrijft de duivel en de boze geesten als een realiteit. Deze boze wereld wil maar één ding. Als vijand van God zijn plannen dwarsbomen. Dat begon al in het paradijs. Maar de gemeente verkondigt aan deze vijandige geestenwereld dat ze het gaan verliezen. Want de gemeente is een verlostte gemeente, over wie de boze geen macht meer heeft. Hij probeert dat natuurlijk wel. De duivel is een aanklager, die ons maar wat graag herinnert aan onze misstappen. Maar als de duivel u herinnert aan uw verleden, dan mag u hem herinneren aan zijn toekomst. Hij wint het niet. Aan het eind van de tijd zal hij het definitief afleggen tegen die grote veelkleurige God die wij dienen.

Wij mogen met elkaar aan deze machten laten zien welke God wij dienen. In Hem zijn we

meer dan overwinnaars. Hij die in ons is, is meerder dan hij die in de wereld is.

En natuurlijk is de gemeente ook een etalage voor de wereld waarin wij leven. Er is nog een wereld te winnen voor onze God. Zolang de mensen die Christus niet toebehoren niet ontdekt hebben hoe groot onze veelkleurige God is, zullen zij onder de invloed van Gods tegenstander zijn. Hoe belangrijk is het dat we hen vertellen van die Vader die op de uitkijk staat. Die Vader die maar van geen ophouden weet en steeds weer alles in het werk stelt om het verlorene te zoeken en te bevrijden.

En daarom is het zo mooi dat we deze dienst samen houden. Op die manier gaat het licht in de etalage beter branden. De Here Jezus zei het zelf in het hogepriesterlijk gebed:
Laat hen allen één zijn, Vader, zoals U in Mij bent en Ik in U, laat hen zo ook in Ons zijn, opdat de wereld gelooft dat U Mij hebt gezonden. Ik heb hen laten delen in de grootheid die U Mij het gegeven, opdat zij één zoals Wij: Ik in hen en U in Mij. Dan zullen zij volkomen één zijn en zal de wereld begrijpen dat U Mij gezonden hebt en dat U hen liefhad zoals U Mij liefhad. (Joh. 17:21-23)

Eenheid onder christenen laat aan de zichtbare en de onzichtbare wereld zien dat die grote, eeuwige, machtige God zo onnoemelijk van mensen houdt. Hij ging zelf liever kapot aan deze wereld dan dat Hij de wereld moest opgeven.

God heeft er alles aan gedaan om Zichzelf in al Zijn veelkleurigheid zichtbaar te maken. Geweldig dat we vandaag met onze drie kerken samen het licht in Gods etalage weer hebben aangedaan.

AMEN